

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในที่ดินที่ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่า

จังหวัดกำแพงเพชร ได้มีหนังสือที่ กพ ๐๐๑๗.๔/๑๓๘๒ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า จังหวัดกำแพงเพชรได้รับรายงานจากอำเภอลานกระบือว่าเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๖ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอลานกระบือได้ตรวจพบไม้สักถูกตัดโค่นในไร่อ้อยหมู่ที่ ๔ ตำบลช่องลม อำเภอลานกระบือ จำนวน ๓๐ ต้น ซึ่งเป็นที่ดิน น.ส. ๓ ของนางลำยอง แก้วดี โดยอ้างว่าได้ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว แต่จากการตรวจสอบที่เกิดเหตุเชื่อว่าน่าจะมีการทำไม้หวงห้ามโดยทำหลักฐานเท็จว่าเป็นสวนป่า เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงอำเภอลานกระบือจึงขอให้จังหวัดตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ สถานที่เกิดเหตุร่วมกับอำเภอ ซึ่งจังหวัดได้มอบหมายให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดและป่าไม้จังหวัดออกไปตรวจสอบเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖ ซึ่งผู้ตรวจสอบมีความเห็นขัดแย้งกันเป็น ๒ แนวทาง คือ

๑. อำเภอลานกระบือและสถานีตำรวจภูธรอำเภอลานกระบือมีความเห็นว่า ที่เกิดเหตุเป็นไร่อ้อยไม่มีลักษณะการปลูกต้นไม้หวงห้าม ไม่มีการบำรุงรักษาต้นไม้ตามความหมายของสวนป่าตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างใด จากการสอบสวนเบื้องต้นพบว่านายวิฑูรย์ และนางสำราญ สมัครเขตวิทย์ สองสามีภรรยาเมื่อซื้อไม้สัก ได้ติดต่อซื้อไม้สัก จำนวน ๓๐ ต้น จากนางลำยอง แก้วดี ในราคา ๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยดำเนินการนำที่ดินดังกล่าวไปขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่า เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ เพื่อมุ่งหวังตัดโค่นเพื่อการค้า ในวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ ภายในระยะเวลาเพียง ๑๒ วัน ตามหลักเกณฑ์พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นการขัดต่อ มาตรา ๔ (๕) มาตรา ๗ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงเห็นควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะนายทะเบียนเพิกถอนการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า

๒. ป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชรมีความเห็นว่า นางลำยอง แก้วดี ได้รับมอบอำนาจจากผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วม น.ส. ๓ อีก ๓ คน เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ ให้เป็นผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า (สป.๑) ตาม น.ส. ๓ เลขที่ ๑ หมู่ที่ ๔ ตำบลช่องลม อำเภอลานกระบือ เนื้อที่ ๔๙ ไร่ ๕๐ ตารางวา จากการตรวจสอบเอกสาร สถานที่ตั้ง สภาพที่ดิน ตลอดจนผลการสอบสวนพยานบุคคลของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ปรากฏว่าที่ดินแปลงดังกล่าวมีการปลูกไม้สัก ๔๘ ต้น โดยนายหน้อย สอนสังข์ บิดาของผู้ขอเมื่อประมาณ ๔๐ ปี ดังนั้น ที่ดินดังกล่าวเข้าหลักเกณฑ์ที่จะออกหนังสือรับรองการขึ้น

ทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า ผู้รักษาราชการแทนป่าไม้จังหวัด ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะนายทะเบียน จึงได้ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่า (สป.๓) แก่นางลำยอง แก้วดี เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ หลังจากนั้น นางลำยอง แก้วดี ได้จัดทำตราประทับไม้และยื่นคำขอขึ้นทะเบียนตรา (สป.๗) เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๕ และได้รับหนังสือการขึ้นทะเบียนตรา (สป.๘) และหนังสือรับรองตรา (สป.๙) เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ ต่อมาได้แจ้งแบบขอตัดหรือโค่นไม้ที่ได้จากการทำสวนป่า (สป.๑๒) ให้อำเภอลานกระบือทราบ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ และอำเภอแลนกระบือได้ออกหนังสือรับรองการแจ้งตัดโค่นไม้ที่ได้จากสวนป่า (สป.๑๓) เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๕ นางลำยอง แก้วดี จึงได้ตัดโค่นไม้จำนวน ๓๐ ต้น แต่ยังมีได้นำไม้เคลื่อนที่ออกไปจากแปลงที่ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าซึ่งมีสภาพเป็นไร่อ้อยแต่อย่างใด ซึ่งสำนักงานป่าไม้จังหวัดยืนยันว่า นางลำยอง แก้วดี ผู้ทำสวนป่ามีคุณสมบัติครบถ้วน การตัดไม้ในที่ดินแปลงดังกล่าวเพื่อการค้าหรือใช้ประโยชน์ก็ตรงตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้ปฏิบัติตามขั้นตอนการตัดโค่นไม้สักที่ปลูกเองจำนวน ๓๐ ต้น ของนางลำยอง แก้วดี จึงเป็นสิทธิที่กระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

จังหวัดกำแพงเพชรพิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. จากการตรวจสอบเอกสารคำขอขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า (สป.๑) และหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า (สป.๓) ปรากฏว่า นายสกล ลิมจุฑา เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๗ รักษาการแทนป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชรเป็นผู้ลงนามปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะนายทะเบียน โดยถือปฏิบัติตามคำสั่งจังหวัดกำแพงเพชรที่ ๒๖๒๒/๒๕๔๓ เรื่อง มอบหมายอำนาจหน้าที่นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๓ มอบหมายให้ผู้รักษาราชการแทนป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชรเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ลงนามในฐานะนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เนื่องจากจังหวัดได้มีหนังสือ ที่ กพ ๐๐๑๗.๓/ว ๖๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เรื่อง การมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดปฏิบัติราชการแทน โดยระบุกรณีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดไม่อยู่หรืออยู่แต่ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ห้ามผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดลงนามหนังสือราชการในฐานะปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดโดยให้ผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดเสนอหนังสือให้ผู้ว่าราชการจังหวัดลงนาม โดยมีเจตนาจะไม่มอบอำนาจให้ผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดไม่ว่ากรณีใด ๆ โดยมีได้แยกกว่าเป็นการมอบอำนาจทั่วไปหรือมอบอำนาจเฉพาะตามกฎหมาย และทุกส่วนราชการได้รับทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ซึ่งถือได้ว่าคำสั่งที่ออกก่อนวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ซึ่งขัดหรือแย้งกับหนังสือฉบับดังกล่าวย่อมใช้ปฏิบัติไม่ได้ จึงมีผลยกเลิกคำสั่งจังหวัดกำแพงเพชร ที่ ๒๖๒๒/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๓ เฉพาะผู้รักษาราชการแทนป่าไม้จังหวัด ฉะนั้น การลงนามโดยนายสกล ลิมจุฑา เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๗ รักษาการแทนป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชร ลงนามปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะนายทะเบียนจึงไม่มีผลตามกฎหมาย เนื่องจากไม่ได้เป็นผู้มีอำนาจในการลงนามตามกฎหมาย ส่งผลให้ในขณะนี้ถือว่ายังไม่มี การขึ้นทะเบียนที่ดินของนาง

ลำยอง แก้วดี เป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่อย่างไรก็ตาม หากนางลำยอง แก้วดี ประสงค์จะนำที่ดินขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายอีกครั้งหนึ่ง

๒. เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าเพื่อการค้าในที่ดินของรัฐและเอกชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้มิได้มีบทรองรับและคุ้มครองสิทธิการทำไม้หวงห้ามที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่า สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าดังกล่าว ตลอดจนเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้มีปริมาณมากขึ้น เพื่อให้ผู้ที่ทำการปลูกสร้างสวนป่ามีความมั่นใจในสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับการปลูกสวนป่า (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๒๐ วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๗)

พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓ คำว่า “สวนป่า” หมายความว่าที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๕ เพื่อทำการปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

“ต้นไม้” หมายความว่า ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ และหมายความรวมถึงต้นไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อประโยชน์อย่างอื่น แต่อาจใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ด้วย

ซึ่งหากพิจารณาข้อความข้างต้น การขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าน่าจะต้องมีการดำเนินการในการปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้ ทั้งต้นไม้ที่ปลูกขึ้นหรือที่มีอยู่แล้วในเบื้องต้นก่อน เมื่อเจริญเติบโตแล้วจึงดำเนินการขอตัดโค่น แปรรูปค้าไม้ต่อไปได้ แต่กรณีของนางลำยอง แก้วดี เป็นการขอขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า เพื่อจะทำการตัดโค่นไม้ที่มีอยู่เดิมเพื่อการค้าเป็นสำคัญมิได้มีการดำเนินการเพื่อปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้เพื่อให้เป็นสวนป่าแต่อย่างใด ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่า เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ ได้มีการแจ้งแบบตัดไม้หรือโค่นไม้ที่ได้จากการทำสวนป่า (สป.๑๒) ในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕ ระยะเวลาห่างจากวันที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่า ๘ วัน และที่สำคัญที่ดินแปลงดังกล่าวนางลำยอง แก้วดี ได้ให้นายเลียง โกหลั่ง และนายวน ไม่ทราบนามสกุล เพื่อนบ้าน เข้าทำไร่ไถ่เพิ่มพื้นที่ก่อนหน้าการขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าแล้ว จึงไม่อยู่ในสภาพที่ผู้ขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าจะเข้าทำการปลูกใหม่ หรือบำรุงรักษาต้นไม้ที่มีอยู่เดิมแต่อย่างใด

อนึ่ง จังหวัดได้มีหนังสือหารือกรณีดังกล่าวไปยังกรมป่าไม้ว่า ตามหนังสือจังหวัดกำแพงเพชรที่ กพ ๐๐๑๘.๔/๙๔๔๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๖ และกรมป่าไม้ได้ตอบข้อหารือของจังหวัดตามหนังสือกรมป่าไม้ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๗๑๐/๘๓๘๙ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ ซึ่งจังหวัดมีความเห็นไม่สอดคล้องกับความเห็นของกรมป่าไม้ ฉะนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและถูกต้อง จึงขอหารือว่า ความเห็นของจังหวัดข้างต้นถูกต้องหรือไม่ ประการใด ทั้งนี้ เพื่อจะได้ใช้เป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติงานต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (จังหวัดกำแพงเพชร) และผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมป่าไม้) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า ข้อหาเรื่องนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า (สป.๓) โดยเจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๗ รักษาการแทนป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชร เป็นการใช้อำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งในการพิจารณาประเด็นนี้จำเป็นต้องพิจารณาประเด็นในเบื้องต้นว่า ที่ดินที่นำมาขอรับการขึ้นทะเบียนสวนป่าตามข้อหาเรื่องนี้เข้าหลักเกณฑ์ที่จะรับขึ้นทะเบียนสวนป่าหรือไม่ และเจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๗ รักษาการแทนป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชรมีอำนาจออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า (สป.๓) หรือไม่

ประเด็นในเบื้องต้นที่ว่า ที่ดินที่นำมาขอรับการขึ้นทะเบียนสวนป่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่จะได้รับขึ้นทะเบียนสวนป่าหรือไม่ นั้น มาตรา ๔ (๑)^๑ แห่งพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า ที่ดินที่จะขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าต้องเป็นที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน และเมื่อพิจารณานิยามคำว่า “สวนป่า” และคำว่า “ต้นไม้” ในมาตรา ๓^๒ แห่งพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งบัญญัติว่า “สวนป่า” หมายความว่า ที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามมาตรา ๔ เพื่อทำการปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้ที่เป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และ “ต้นไม้” หมายความว่า ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้น ฯลฯ แล้วจะเห็นได้ว่า ที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่จะนำมาขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าได้ ต้องเป็นที่ดินที่ได้มีการปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้ที่ปลูกขึ้นใหม่หรือบำรุงรักษาต้นไม้ที่มีอยู่เดิม ดังนั้น หากที่ดินที่นำมาขอรับการขึ้นทะเบียนสวนป่าตามข้อหาเรื่องนี้เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้นก็ย่อมสามารถขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าได้ อย่างไรก็ตาม การขอขึ้นทะเบียนสวนป่าที่มีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อจะตัดไม้ที่มีอยู่แล้วเท่านั้น มิได้มีความมุ่งหมายจะทำสวนป่า ก็ไม่ควรรับขึ้นทะเบียนสวนป่าให้ตั้งแต่แรก เพราะมิได้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕

สำหรับประเด็นที่ว่า เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๗ รักษาการแทนป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชรมีอำนาจออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่า (สป.๓) หรือไม่ นั้น เห็นว่า ตาม

^๑ มาตรา ๔ ที่ดินที่จะขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นที่ดินประเภทหนึ่งประเภทใดดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สวนป่า” หมายความว่า ที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๔ เพื่อทำการปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้ที่เป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

“ต้นไม้” หมายความว่า ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้และหมายความรวมถึงต้นไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อประโยชน์อย่างอื่นแต่อาจใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ได้ด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

บทนิยามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ “นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสำหรับกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับจังหวัดอื่น ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงเป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติสวนป่าฯ และอาจมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดในส่วนราชการประจำจังหวัดเพื่อปฏิบัติหน้าที่นายทะเบียนแทนผู้ว่าราชการจังหวัดได้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ (๙)^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะมาตรา ๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติสวนป่าฯ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น

กรณีตามข้อหาข้อนี้ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชรมีคำสั่งจังหวัดกำแพงเพชร ที่ ๒๖๒๒/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๓ เรื่อง มอบหมายอำนาจและหน้าที่นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ระบุให้ป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชร และผู้รักษาราชการแทนป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชร เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชรในฐานะนายทะเบียน คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชรในฐานะนายทะเบียนสวนป่าให้กับทั้งหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด (ป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชร) และผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด (ผู้รักษาราชการแทนป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชร) เป็นการเฉพาะ ซึ่งหากจะทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกคำสั่งดังกล่าวก็ต้องดำเนินการออกเป็นคำสั่งเฉพาะเช่นเดียวกัน

สำหรับหนังสือจังหวัดกำแพงเพชรที่ กพ ๐๐๑๗.๓/ว ๖๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เรื่อง การมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ซึ่งได้แจ้งเวียน

^๓ มาตรา ๓๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่น ที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๙) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ

๑.ล๑

๑.ล๑

การมอบอำนาจตามมาตรานี้ให้ทำเป็นหนังสือ

“ มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

๑.ล๑

๑.ล๑

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสำหรับกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับจังหวัดอื่น

๑.ล๑

๑.ล๑

ส่วนราชการประจำจังหวัดเพื่อห้ามผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการลงนามหนังสือราชการในฐานะปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นระบุถึงปัญหาที่เกิดจากการมอบอำนาจให้แก่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งเป็นกรณีของการมอบอำนาจเป็นการทั่วไปตามมาตรา ๓๘ (๙)^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีได้กล่าวถึงการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชรได้มอบอำนาจให้แก่ผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดแต่อย่างใด หนังสือจังหวัดกำแพงเพชรที่ กพ ๐๐๑๗.๓/ว ๖๑๗ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ เรื่อง การมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดปฏิบัติราชการแทนจึงมีผลบังคับกับการมอบอำนาจทั่วไปตามมาตรา ๓๘ (๙)^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ เท่านั้น มิได้มีผลเป็นการยกเลิกคำสั่งจังหวัดกำแพงเพชร ที่ ๒๖๒๒/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๓ เรื่อง มอบหมายอำนาจและหน้าที่นายทะเบียนตามพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นการมอบอำนาจตามกฎหมายเฉพาะ ดังนั้น เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๗ รักษาการแทนป่าไม้จังหวัดกำแพงเพชรจึงยังคงมีอำนาจออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนสวนป่า (สป.๓) ได้

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น